

● המועמד הכטוחיכמעט לתפקיד מזכיר הכנסת: חיים ליאור, המכהן כעת כסגן המזכיר. התפקיד יתפנה בעוד כמה חודשים. כאשר יפרוש לגימלאות המזכיר הנוכחי, משה רוזני, המכהן בו מאז כינון הכנסת הראשונה, ירשו ימונה עליידי יו"ר הכנסת, בסמכותו הבלעדית. בינתיים עלה הרעיון לחלק את התפקיד הקיים לשניים, ולמנות בצד המזכיר בעל הסמכות הפרלמנטארי איש נוסף, שיכהן כאדמיניסטרטור ראשי של הבניין והמנגנון.

● יתכן כי מאיר וילנר יתפטר מן הכנסת. הסיבה: וילנר עסוק מעל לראש בענייני המפלגה בארץ ובעולם. במקרה זה יבוא במקומו נציג יהודי אחר של רק"ח, המשפחן וולף ארליך, שהוא המועמד הרביעי ברשימה.

● המאבק של ישראל לשילובה בשוק האירופי יתוגבר בי חודשי האביב על-ידי ראשיההממשלה, שיוצא לשם כך לכיכור באירופה. לוי אשכול ינסה על-ידי מגעים אישיים עם ראשי-ממשלות ושרים אירופיים לרכך את עמדתם בשאלה זו. הסיכויים קלושים.

● תועלה דרישה לחקור את התנהגות "בנק ישראל" בי פרשת הבנקים, "פויכטוונגר" ו"אלרין". הבנק הממלכתי, שהפגין יעילות בטיפול בסופה של הפרשה, ייתבע להסביר למה המתין זמן כה רב עד שהשתלט על הבנקים הכושלים, ולא הקדים את הטיפול בהם. הדרישה תתבטא, בין השאר, על העובדה, שידעות על הנעשה בבנקים אלה כבר היו ידועות לאנשי בנק ישראל מזה זמן רב, ועוד בטרם נקט בצעדים של ממש כבר הסי' תננו ידיעות על כך לציבור.

לפי נתונים בדוקים הסתבר כי היקף ההתמוטטות גדול במידה ניכרת מן המשוער: נוקבים בסכום כולל של 70 מילי

העם היונה השלישית

יונה אחת מעסיקה את המדינה מזה שבועות. היא הדמות המרכזית של משפט סנסציוני מאין-כמוהו, ואין יום בו לא מדי-חחת העתונות עליה: יונה סופר מתפרצת, יונה סופר צוחקת, יונה סופר מאשימה. יונה שניה נחתה השבוע בלוד. אשתו של רבי-חובל אברהם הראל, שחורה מנאפולי, היא דמות שונה לגמרי מיונה סופר, כפי שמעיד סיפוריה האישי המתפרסם בגליון זה. מות מאיטליה לא התיישבה לקונן על מות בעלה, אלא העלתה דרישה: שייחקרו ההונחות — ואם ימצאו להן אחראים, יתנו אלה את הדין.

יונה שלישית בלטה בהעדרה הממושך: יונה השלום. כי גם בשעה שנציגי סוריה וישראל התכוננו לשיבתם הרביעית, היו קולות-הלאהא שהתגברו — קולות של אי-מיס מלהמתיים.

כש- ברים — אין יורב. לכאורה, צדקו דוברים ישראלים רשמיים, שאיימו ל-הפסיק את השיחות, אם לא יחדלו הסורים לדבר על מעמד האזור המפורז. אפילו אבא אבן, הידוע כאיש השפה הדיפלומטית הוהי' רה, דיבר עתה בלשון אולטימטום.

היתה צריכה לחלוף עוד שעת-נאומים תמימה, עד לסוף האסיפה, כדי שיתגנן לתמיר ההודמנות להסביר את דבריו לקהל הסקרנים שהקיפו. "לא התכונתי בדברי שאגיש משפט", הסביר הח"כ, כשחיחרון עוטה את פניו. "אמרתי רק שבדרי באדר הם כה חמורים, לא רק מבחינת התנועה, אלא גם מבחינת חוקי המדינה."

המתח פג. הבלדן. לאסיפת הגוש החופשי בנתניה היתה מטרה ברורה: לשכנע את החרותני' קים בעיר הנופש לכל ישתתפו בבחירות למועצת בנין בעיר — בחירות אותן יזמו תומכי בנין, במטרה לחסל את שלי-טת אנשי תמיר-שוסטאק-טיאר במוסדות חרות בנתניה.

בכל זאת הצביעו 871 עבור רשימת ה-מועמדים היחידה שהוצגה, בבחירות ש-התקיימו ביום הראשון. מצביעים אלה, שהיו 64% מכלל 1384 בעלי זכות הבח-רה, הולידו מיד פירושים נוגדים וסתריים, שהושמעו משני צידי המיתרס החרותי.

● תומכי בגין: זהו נצחון עבורנו. אחוז המצביעים היה גדול יותר מאחוז המצביעים בבחירות הקודמות.

● האיפוזיציה: בחירות של רשימה אחת הן בליף. חוץ מזה התוצאות זוייפי,

יום א' יום ב' יום ג' יום ד' יום ה'

יון לירות. מנחים כי עיסקות הביטוח והרכישה של מנהלי הבנק הגיעו לכדי 25 מיליון לירות בערך. התעלומה: מה קרה עם יתר 45 מיליון הלירות?

● כצעד ראשון לצימצום פעולותיו של בנק "פויכטוונגר" ימוטרו בקרוב יותר מ-50 פקידים. בנק פויכטוונגר עולה היום לאוצר עשרות אלפי לירות ביום, ואם לא ימצא לבנק קונה בהקדם, יש סיכוי סביר שהממשלה תחליט לסגור אותו.

● הצעת-החוק החדשה שמעבד עתה משרד המשפטים, הי באה לרשת את חוק הבנקים הקיים, תעורר התנגדות עזה בחוגי הבנקאות בארץ. החוק החדש יחמיר עם הבנקים בכל מה שנוגע לענייני נוהל, דיוח ופיקוח. טענת המתנגדים: יש אמנם צורך לשנות את החוק הקיים, אולם אין להיחפס לפאניקה ולעבור מקיצוניות אחת לקיצוניות שניה.

● חידוש שיונהג בשידורי "קול ישראל החל מבעוד חוד-שיים: מהדורת חדשות כל שעה, בשעות-ההאזנה הרגילות.

● קבוצה של עצורים תנקוט בקרוב צעד חסר-תקדים: הם יפנו לבית המשפט הגבוה לצדק בבקשה, שיוצוה על משרד המשטרה להעניק להם תנאי-מעצר נוחים יותר. במיוחד: מזון טוב יותר, אפילו ארוחות חמות מן החוק, על חשבון העצורים עצמם או מש-פחותיהם. נוסף לזאת: ביקורים תכופים יותר, ובגדים שיוחלפו תכופות ויובאו מחבית. טענתם: דבר זה נהוג ברוב המדינות המערביות, ומבוסס על ההנחה, שכל עוד לא נשפט החשוד, אין להענישו ואין לאסרו בתנאים של אסיר שפוט.

● עוד מוסד חינוכי ישורכב בשערוריה כספית. הפעם: רשת בתי-הספר המיקצועיים-תיכונים אורט. קיים חשד של מעילות וזיופים בשווי של מאות אלפי לירות, והמשטרה תידרש להתערב.

● ועדת-החקירה לגילוי עקבות ולדרייתמן האבודים תנהל חקירות מסועפות, העשויות להימשך זמן רב. משימתה: לגלות את הילדים — אם אמנם הם עדיין בחיים. לצורך זה יבדקו כל רישומי האימוצים, וכן רישומי הקבורה של החברות-הישיא.

המטח המיוחד שהוקם לצורך זה גם יעקוב אחרי הילדים בחוץ-לארץ. לאחר שיושג החומר, ימסר לכנסת — וזו תצטרך להחליט מה לעשות בבנייה הסבוכה של החזרת או אי-החזרת הילדים להוריהם.

הבהלה היתה מיותרת. כי כל עוד חרגו הסורים מסדר-היום המוסכם — וראש ה-משקפים קבע אכנס כי יש כאן חריגה — לא יכלה להיות שום משמעות מחיבת ל-דבריהם. רק לפי מושגים צבריים של "דוג' רי" ול"עניין", היו צריכים הסורים להתיישב לשיחות תכליתיות וקצרות, לחתום על הסי-כס בשיבה הראשונה או השנייה. לפי מוש-גים דיפלומטיים מסורתיים — ולא רק של עמי המרחב — מותר להרכות בדבריי-פתיחה ובדרישות, אפילו כאשר ברור שהם חורגים מסדר-היום, ושאינן כל סיכוי שיתקבלו. דוגמה לכך יכולות לשמש שיחות שביתת-הנשק בקוריאה, שנמשכו קרוב לשנתיים, לפני שנחתם ההסכם. אבל תוך ניהול ה-שיחות, הבינו שני הצדדים שבשעה שמדב-רים — אין יורים.

דוגמה אחרת יכולות לשמש השיחות ה-מתקיימות אחת לחודש, בין שגרירי ארצות-הברית וסין הקומוניסטית בארשה. אלה אינן שיחות "לעניין", והן לא פתרו אפילו את בעיית התנגדותה של ארצות-הברית ל-כניסת סין לאו"ם. אבל גם כאן פועל העק-רון: כל עוד אפשר לדבר עם היריב — אין ממחרים לירות בו.

מפלגות על גבי אלונקות

"יתכן שיהיו משפטים אחרים, מחוץ ל-כתלי בית-הדין התנועתי" רעם בליל שבת בקול ח"כ חרות שמראל תמיר, באולם בית-זאב בנתניה, שם כינס הגוש החופשי אסיפת חברים של ערב-קרב. אפילו נאמני ההנהלה הבודדים, שהפריעו בפעם לפעם לנואם, השתתקו לרגע, לשמוע מה פשר האיום שבפיו של תמיר. "... על מילים שאמר מר יוחנן באדר עלינו — בגודים, עריקים, שושעים. זה נמצא אצלי בתיק."

לחש ערב בקהל. כלום עשוי תמיר לתבוע את יריביו למשפט על הוצאת-דיבה? כלום יתכן שהמאבק המשפטי בין ההנהלה לבין האופוזיציה, שהקיים עד עתה בתוככי תנועת החרות, יתפשט אל בתי-המשפט של המדינה?

שכן ההנהלה הקטינה את מספר בעלי זכות הבחירה, מתוך כוונה להגדיל בצורה מלא-כתיית את אחוז המצביעים. תומכי בנין יכלו לנחם את עצמם ב-עובדה שלא כל הנמנעים מהצבעה שייכים לאופוזיציה. ואילו אנשי האופוזיציה ניחמו את עצמם כשהעלו זכרונות מלפני הוועידה האחרונה, כשבמספר סניפים, כמו יפו ו-צפון-תל-אביב, נתגלו זיופים.

הנחמות לא עזרו לאיש. מחול השדים נמשך בינתיים, ותוצאתו הקרובה והוודאית: בנתניה יכהנו זו בצד זו שתי מועצות סניף של תנועת החרות. הסוף. הנהלת חרות, שהתכנסה לאחר הבחירות בנתניה לדיון במצב התנועה, נמנעה בינתיים מנקיטת צעדים נגד אנשי הגוש החופשי. גם הגוש החופשי נמנע מנקיטת יוזמה משלו. ההנהלה סומכת על בית-הדין, שפסק-דינו בעניין תמיר יגנתו בשבוע הבא. אנשי תמיר סומכים על ההתארגנות שלהם בסניפי התנועה בארץ, שצבירי את כוחם. כל אחד מה צדדים מתחרר בעמדותיו, ח"ש מהכתמת שמו כאחראי לפילוג. הטיב לתאר את המצב אחד הכתבים הפוליטיים שטיקר את אסיפות העתונאים של שני המחנות: "הסוף יהיה שכל צד יוצא מן התנועה — לא מרצונו, אלא על גבי אלונקות."

דעות על פרות קדושות

אחד המספרים האהובים ביותר על יוסף ויץ בן ה-77, צאר הקרקעות לשעבר של יש-ראל, הוא מספר העצים אותם נטעה הקרן הקיימת בעשרים השנים לפני קום המדינה, בהן היה ויץ אחראי על הייעור בארץ. את המספר הזה שולף ויץ, שהחל את דרכו ב-ארץ כפועל-כרמים ומפקח-מטעים, בכל ה-דמנות: ארבעה מיליון ומאתיים שלוששים ו-ארבעה אלף עצים. מעולם לא עלה על דעתו של ויץ להרהר כמה מכניסים עצים אלה. מעול לא סבר כי התרמת מיליוני יהודים בעולם לעולם לקופסה ה-כחולה למען ייעור הארץ היא פרה קדושה. השבוע נתברר, לפתע, כי ויץ שוגא פרות קדושות בכל זאת. היה זה כאשר כבר שככה העשרה הציבורית שקמה עם עקירת 155 דונם